

Arrest

nr. 303 422 van 19 maart 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. BEIRNAERT
Groentemarkt 19
9160 LOKEREN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 juli 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 augustus 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 oktober 2023.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat N. BEIRNAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 juli 2023 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit het ‘nazicht verblijfplaats na verval aankomstverklaring’, dat de verwerende partij aan het administratief dossier heeft toegevoegd, blijkt dat de verzoekende partij vrijwillig is vertrokken. De bestreden beslissing

heeft zo volledige uitvoering gekregen en is uit het rechtsverkeer verdwenen. Het beroep is derhalve zonder voorwerp.

Het beroep lijkt onontvankelijk.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Verzoeker heeft een vraag tot horen ingediend. Ter terechtzitting van 27 februari 2024, waar de verzoeker uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de voormelde beschikking opgenomen grond, stelt zijn advocaat net zoals in de vraag tot horen dat zij betwist dat verzoeker het grondgebied heeft verlaten. Zij stelt ook dat volgens haar het bewijs wordt geleverd door de stukken 1 en 2.

De kamervoorzitter stelt vooreerst vast dat verzoeker niet aanwezig is, terwijl in de beschikking duidelijk werd aangegeven dat verzoeker geacht werd het grondgebied te verlaten. Had verzoeker aanwezig geweest, dan was het meteen duidelijk geweest dat hij nog op het grondgebied verblijft.

Voorts stelt de kamervoorzitter vast dat de stukken waarnaar zijn advocaat verwijst niet werden gevoegd aan de vraag tot horen. Dit wordt ter terechtzitting voorgelegd aan de advocaat van verzoeker. Teneinde de advocaat van verzoeker nog in de mogelijkheid te stellen om deze stukken alsnog bij te brengen werd de zaak naar het einde van de zitting verdaagd. De advocaat slaagde er evenwel niet in om de stukken tegen het einde van de terechtzitting voor te leggen. Ze blijft volharden in haar verklaring dat verzoeker nog op het grondgebied verblijft en stipt daarbij nog aan dat een negatieve woonstcontrole nog niet betekent dat verzoeker niet meer in België verblijft.

In het administratief dossier bevindt zich een stuk genaamd *“nazicht verblijfplaats na verval aankomstverklaring”*. Het stadsbestuur van Lokeren had de opdracht gegeven aan de lokale politie om te controleren of verzoeker gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Op 25 juli 2023 om 17u22, belde de wijkinspecteur aan op het adres van verzoeker. De wijkinspecteur treft er de broer van verzoeker, diens echtgenote en kind aan. Verzoeker zelf werd niet aangetroffen en er werd vastgesteld dat er ook geen persoonlijke spullen van verzoeker meer aanwezig waren op dit adres. De wijkinspecteur concludeert dat verzoeker er niet meer woont en dat hij het grondgebied verlaten heeft.

Gelet op voormelde informatie en gelet op het feit dat verzoeker niet aanwezig is op de terechtzitting en zijn advocaat daarenboven niet het minste bewijs van aanwezigheid op het grondgebied voorlegt, is de Raad van oordeel dat het standpunt aangenomen in de beschikking correct is.

De beschikking blijft dan ook overeind.

Het beroep wordt om die reden verworpen.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vierentwintig door:

J. CAMU,

kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU